

1. E - ra o - da - tă-o tai - ni - că gră - di - nă În ca - re Dom - nul
 se ru - ga plân - gând, Și fa - ța Lui, cea pli - nă de lu - mi - nă E -
 ra - n - tris - ta - tă pâ - nă la mor - mânt. Și la mor - mânt.

1 Era odată-o tainică grădină
 În care Domnul se ruga plângând,
 [: Și fața Lui, cea plină de lumină
 Era-ntristată până la mormânt. :]

2 De multe ori pe față El căzut-a
 Și se ruga cu lacrimi de nespus,
 [: "Să treacă Tată, să nu beau paharul!"
 Paharul suferinței lui Isus, :]

3 În Ghetsimani grădina suferinței,
 În tine plânge Domnul cu amar,

[: Și-apoi se-mbracă-n haina umilinței,
 Și-și pregătește drumul spre Calvar. :]

4 În Ghetsimani grădina neuitată,
 Tu ai văzut durerea lui Isus,
 [: Pe Iuda, cum L-a sărutat odată
 Pe Domnul strălucirilor de sus! :]

5 O, Ghetsimani aș vrea să fiu în Tine,
 Să văd și locul unde El a plâns,
 [: Să plâng și eu, cu lacrimi și suspine
 Să plâng, căci pentru mine El a plâns. :]

Să Cântăm Domnului-1999 (Oast. Domn.) nr. 862 HBD291

HBD-292 Asupra Ta căzu blestemul

1. A - su - pra Ta că - zu bles - te - mul greu ce L-ai pur - tat, I - sus, când pe cru -
 ce în chi - nuri Moar - tea ai răb - dat! Mâ - ni - a Ta - tă - lui din cer ce ni se cu - ve -
 nea, Pen - tru pă - ca - tul tu - tu - ror, că - zu a - su - pra Ta.

1 Asupra Ta căzu blestemul greu ce L-ai purtat,
 Isus, când pe cruce-n chinuri, moartea ai răbdat!
 Mânia Tatălui din cer ce ni se cuvenea,
 Pentru păcatul tuturor, căzu asupra Ta.

2 Iubirea Ta și marea-ți milă cerul ne-a deschis
 Și într-o carte-a vieții nume de salvați ai scris;
 Ne-ai mântuit prin jertfa Ta, Isuse, Domn slăvit;
 Ne-ai înfiat prin Duhul Sfânt și ne-ai desăvârșit.

3 Scăpați de vina, de păcat, din patimi rele scoși,
 Ne-ai pus în inimi pacea Ta și suntem bucurăși.
 O, Doamne, știi ca ești cu noi și ne-ncetat ne-ajută,
 Că pentru noi Tu Te-ai jertfit, pe lemnul unei cruci!